

הִפְרוּ תוֹרַתְךָ (תהלים קיט) ואע"פ שאסור לגלות סודות התורה, עתה הפרו תורתך מפני שהשעה צריכה לכך ומפרש מדוע. **יֹמִין זְעִירִין, וּמְאִירֵי דְחֻבָּא דְחֵיק** הימים של האדם קצרים, ובעל החוב שהוא סמא"ל מלמד חובה על האדם, דוחק ומבלבל את האדם [ב] שלא יעסוק בתורה ובמצוות ובפרט בסודות התורה. **פְּרוּזָא קְאִירֵי כָּל יוֹמָא** הכרוז קורא ומכריז יום יום והוא ע"י המלאך גבריאל (עיין סוטה ל"ג ע"א), ואומר אוי להם לבריות שלא לומדים תורה לשמה שהיא נשמת התורה, ועוסקים בלבושי התורה בפשט, **וּמְחַצְדֵי חֻקְלָא** [ג] **זְעִירִין אֵינֻן** והקוצרים את השדה העליון שהיא המלכות, והם הצדיקים

אור הרשב"י

בפרדסים, כתמורה לקבלת מחיתם, גם לבית רבנו הגיעו האחראים, והודיעוהו כי למחר יהיה עליו ליטע לפחות עשר נטיעות. רבנו המשיך כהרגלו לעסוק בתורה בהתמדה ובהשק רב, ולא שת ליבו להתעסק בנטיעות ומילי דעלמא, לעת ערב הגיע הממונה לביתו של רבנו, ושאלו נהרצות על סיבת השתמטותו מעבודת הנטיעות אשר מוטלת על כלל התושבים. חייך רבנו ואמר: **אני נטעתי עשר נטיעות בקרקע העליונה!** כוונת רבנו היתה שע"י התעמקותו בתורת הסוד, ייחד הספירות העליונות עשרה במספר, ונטע במלכות נוק' דו"א נטיעות יקרות. והוסיף רבנו ואמר, וכבר גדלו הנטיעות והניבו פירותיהם. וכבר קצרנו והעולם כולו ניוון מנטיעות מבורכות אלו.

[ב] כי מפני עוונות בני האדם פרצוף ז"א הוא בסוד הקטנות, כי הג"ר מסתלקין ממנו ונשאר בסוד ו"ק, ואז הס"מ יכול להתגבר ולעשות צרות בעולם. ויש גורסים "מארי דביתא" דחיק, כלשון התנא ובעל הבית דוחק והכוונה על הקב"ה.

[ג] מסביר מהרח"ו כי מחצדי חקלא הם לומדי תורת הסוד כי בכח לימודם מבערים ומכריתים הקוצים שהם הקליפות מן הכרם הקדוש. והם בתחילה זורעים נשמות קדושות בכח תפילתם ואח"כ קוצרים בסוד הלידה.

נטיעות בקרקע העליונה

מסופר על ראש ישיבתינו קדש קדשים הגאון המקובל רבנו מרדכי שרעבי זצוק"ל שבעליתו לארץ ישראל יחד עם הרבנית ע"ה בשעת הגעתם לנמל יפו והועברו כל העולים לעיר 'רחובות', שם הוכרחו לעבוד

והחכמים הבקיאים בסודות התפילה, שהם בתחילה זורעים ע"י תפילתם נשמות קדושות ואח"כ קוצרים אותם בסוד הלידה, מעטים הם. **וְאֵינְהוּ בְּשׁוּלֵי בְּרָמָא** וגם הם עדיין בשוליים ובתחלת הכרם, ולא נכנסו לעומק הסודות שבפרד"ס התורה. **לֹא אֲשַׁנְחֶן, וְלֹא יִדְעִין, לְאֵן אֶתְרֵ אֲזֻלִּין כְּמָה דִּיאֵוֹת** אינם משגיחים ואינם יודעים סודות התורה כאשר נכנסים בכרם, לאיזה מקום ילכו ויוכלו לצאת בשלום כמו שצריך בלא נזקים. **אֶתְכַנְשׁוּ חֲבֵרֵיִיא לְבֵי אֲדִרְא** התאספו והתכנסו חברים לבית הגורן, ע"ש שהיו יושבים בעיגול, כדי שאבאר לכם סודות התורה שתדעו להכנס ולצאת, ומבקש רשב"י שיכינו כלי המלחמה להלחם נגד הס"מ וחילותיו כי הוא מתקנא בלימוד סודות התורה, כי סודות התורה הם

אור הרשב"י

הכמה שער האהבה פ"א אות ב' וז"ל: שהיראים הם האמות עובדי עבודה אלילים שכלם יראים, כאומרו (ירמיה י ז) מי לא יראך מלך הגוים וגו' כי בכל חכמי הגוים וגו' מאין כמוך, ופרש בפרשת משפטים (זהר צה, ב), כלם מודים שאין כמוך אבל אינם עושים מצות אבל הם יראים, והאזהבים הם ישראל שעושים מצוות ובעשית המצוות ועסק התורה הוא נטיעת אילנות שנוטעים למעלה הארות עליונות שהמלך שמה בהם, שהכל תלוי בהתעוררות התחתון כדפרשתי כמה פעמים. ומהאור העליון שהמשכו בעשית המצוות נשמתם נהנית בעולם הבא, כענין מי שמרח בערב שבת יאכל בשבת:

הממונה שלא הבין למה התכוון רבנו, השבו למשוגע, ועל אתר פטר את רבנו מן העבודה, כך יכל רבנו להמשיך גם בימים קצרים אלו בהם שהה בעיר רחובות, לעסוק בתורה כדרכו בקודש.

אחר ימים אחדים, רבנו גמר אומר בליבו לעלות לירושלים עיה"ק ביודעו שמקום מושבו הוא בירושלים, וכן עשה, הטעין יחד עם רעייתו את חפציהם על הרכבת, ובאו לירושלים.

בהגיעו לירושלים עיר הקודש התנודד רבנו כמה פעמים, עד אשר הגיע לחצר הקדושה, חצר ישיבתו, ברח' שילה אשר בשכונת מחנה יהודה, ושם קבע את מקום מושבו.

ועוד כענין הנטיעות כתב בספר ראשית

הלימוד היומי

החרב החזקה נגדו, **מְלוּבָּשִׁין שָׂרְיִין סִיפֵי וְרוּמָחַי בְּיַדְכֶם** ולכן תהיו מלובשים במגינים וחרבות ורומחים בידיכם, ובסודות התורה האלו שהם חרב פיפיות תלחמו בס"מ וחיילותיו, **אֲזַדְרִיזוּ בְּתַקּוּנֵיכֶם** תזדרזו בתיקוניכם לתקן עצמכם בבחי' רוחנית, לעשות תשובה ולהיות מרכבה ל"ס של השכינה. **בְּעִיטָא, בְּחֻכְמָתָא, בְּסוּכְלָתָנּוּ, בְּדַעְתָּא, בְּחִיזּוּ, בְּיַדֵּינִי, בְּרַגְלֵינִי** (נ"א בחילָא דְיַדֵּינִי וְרַגְלֵינִי) בעצה-שהיא הכתר, בחכמה, בבינה, בדעת, במראה-שהוא סוד תפארת ויסוד, בידין- יד ימין חסד, יד שמאל גבורה, ברגלין-רגל ימין נצח, ורגל שמאל הוד. ותהיו מרכבה לעשר ספירות אלו. **אֲמַלְכוּ עֲלֵיכֶם לְמַאן** (ס"א לְמַלְפָּא) **דְּבַרְשׁוּתֵיהּ חַיֵּי וּמוֹתָא** המליכו עליכם-כנגד המלכות, למי שברשותו החיים והמות, שהוא פרצוף ז"א שבידו החיים והמות, כי בפרצוף ז"א היה שבירה ותיקון. **לְמַגְזֵר מְלִין דְּקָשׁוּט** לדבר דברים ברורים ואמתיים בחיתוך שפתיים, ושנוכה לסודות עצומים וגדולים בלי טעויות. **מְלִין דְּקַדְיֵשִׁי עֲלִיזְנִין צִיִּיתֵי לְהוּ, וְחֲדָאן לְמִשְׁמַע לְהוּ** דברים שקדושי עליון שהם המלאכים הקדושים העליונים, והנשמות העליונות שבאו מהעולם העליון, מקשיבים להם ושמחים לשמוע ולהבין אותם, **וְלְמַנְדַּע לְהוּ** ולדעת ולהבדיל בסודות התורה בין ענין לענין.

יְתִיב יֵשֵׁב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבָכָה, וְאָמַר: וַיֵּי אֵי גַלְיָנָא אוי אם אגלה את הסודות הגדולים של פרצוף א"א שהם ז' תיקוני גולגלתא, וי"ג תיקוני דיקנא קדישא, שהם שרשי פרצופי זו"ן, שהרי כתוב כבוד אלהים הסתר

דבר, ווי אי לא גליינא ואוי אם לא אגלה, מפני שהחברים יהיו חסרים מהסודות הגדולים הללו [ד]. **חברייא דהוו תמן אשתיקו** החברים שהיו שם שתקו. **קם רבי אבא ואמר ליה, אי ניחא קמיה דמר לגלאה** קם רבי אבא ואמר לרשב"י, אם טוב ונוח לפני כבודו לגלות לנו סודות גדולים, וכבודו מסתפק רק מפני כי כבוד אלהים הסתר דבר, **הא פתיב** הרי כנגד כתוב (תהלים כה) **סוד יהוה ליראיו** ומצוה לגלות להם סודות התורה, **והא חברייא אלין דחלין דקודשא בריך הוא אינון** והרי החברים האלה יראה ופחד יש להם מהקב"ה, וא"כ אין עוד מקום להסתפק וראויים הם לכל גילוי הסודות, כי השכינה שורה ביניהם, **וכבר עאלו באדרא דבי משכנא**, ועוד שכבר נכנסו באדרא דבי משכנא, שהיא אדרת משפטים (דף קכ"ב ע"ב) שמדברת על משכן ה', וכבר גילה להם סודות גבוהים עד גדר שמהם כבר נכנסו ויצאו בשלום, וכבר יש להם הכנה מאז. והסכים רשב"י לגלות את הסודות הגדולים הללו **מנהון עאלו, מנהון נפקו** וז"ש "מנהון עאלו" חלק מן החברים רק עאלו כלומר נכנסו לסודות התורה ולא יכלו לסבול את עומק הדברים ולכן לא יצאו, והם רבי יוסי בר יעקב, רבי חזקיה, ורבי ייסא. מהם זכו להכנס ולצאת, כלומר שהבינו את עומק הסודות והם כל שאר החברים כפי שמבואר בסוף האידרא, ואמאי אלין דוקא פרחא נשמתם משום דעאלו ולא נפקו זמנא אחרא מקדמת

אור הרשב"י

[ד] כי עיקר הנאולה לעתיד, והיציאה מן הגלות ברחמים, תהיה רק ע"י לימוד סודות התורה כמ"ש רשב"י "בדא יפקון מגלותא ויצאו מהגלות. ברחמי", ולכן אמר רשב"י ווי אם לא אנלה הסודות הללו מה יהיה בדרא בתראה איך יצאו מהגלות.

הלימוד היומי